Alec Zeck: Je Santa Claus skutečný?

written by Vladimír Bartoš | 22. 10. 2022

Zdroj

Přeložil: Vladimír Bartoš

20. října 2022

V jednu chvíli mi jako dítěti rodiče řekli, že Santa Claus neexistuje.

Mou okamžitou reakcí byl samozřejmě hněv a zmatek.

A co dárky pod stromečkem?

A co ten kousek vousů, který jsem našel v krbu? Co ty napůl snědené sušenky a mléko? Napůl snědená mrkev na dvoře? A co reportáž o sledování saní Santa Clause, kterou pouštěli ve zprávách večer před Vánocemi?

A co ty písničky?

A co ozdoby?

Co filmy a televizní pořady?

Co radost, kterou jsem prožíval při pomyšlení na to, že mi Santa přinese dárky? Co ten silný strach, který jsem zažíval, když mi bylo řečeno, že se musím chovat slušně, protože mě Santa sleduje? Měl jsem měřitelné a pozorovatelné biologické reakce na Santu Clause – MUSEL být skutečný, ne? Nebo ne?

Samozřejmě jsem vyrostl a uvědomil si, že všechny tyhle věci mají spoustu jiných pravděpodobných vysvětlení a že jsem byl prostě naučený věřit tomu, co říkají autority. A já jsem pak převzal podmínky, které mi tyto autority daly, a promítl je do své reality. Santa Claus neexistuje, ale já jsem věřil, že existuje, a měl jsem měřitelné a pozorovatelné biologické reakce na Santu Clause. Ach, ta síla víry.

Naštěstí jsme už dospělí a od svých podmíněností jsme se posunuli dál, už nespoléháme na to, co nám říkají autority, a zároveň tyto podmíněnosti promítáme do reality, že? Že ano…?

V to by člověk doufal. Ale to není realita. Drtivá většina dospělých – dokonce i mezi takzvanou komunitou svobody – dělá totéž s viry. Neexistuje žádný důkaz, který by se držel vědecké metody nebo logiky, o jejich existenci.

Odborníci jim přisuzují vlastnosti (reifikační klam), přestože jejich existenci nikdy neprokázali. Poukazujeme na příznaky nemocí, zejména pokud se vyskytují mezi více než 2 lidmi ve stejném prostoru, jako na důkaz jejich existence (afirmační logický klam), ačkoli jejich existence nebyla nikdy

prokázána. Předhazujeme postoj většiny (bandwagon fallacy (klam společenského apelu) nebo postoj takzvaného odborníka (apel na autoritu) jako hlavní nebo jediné zdůvodnění našich názorů na viry. Pak se rozčilujeme a říkáme: “A kde máte důkaz, že viry neexistují?”, což je nesmyslný klam o obrácení důkazního břemene.

Mohu provést vědecký experiment na Santa Clausovi? Ne, nemohu. Proč? Protože aby bylo možné pokračovat v experimentu na Santa Clausovi, musí být nejprve prokázáno, že Santa Claus existuje. Virologie má pozorovaný jev (onemocnění lidí), ale žádnou nezávislou proměnnou. Musí prokázat, že virus skutečně existuje, v přírodě, v tekutinách nemocného hostitele, aby mohli pokračovat v pokusech. To se nikdy nepodařilo. Nikdy. Virologové to uznávají. Předpokládají, že virus je v tekutinách nemocného hostitele, přidají tuto nepřečištěnou tekutinu do opičích ledvinových buněk spolu s několika dalšími látkami (z nichž mnohé jsou pro ledvinové buňky toxické – příkladem je amfotericin B), sledují rozpad buňky, předpokládají, že žádná z ostatních látek nemá účinek, a předpokládají, že to musel být virus, o kterém předpokládali, že je v tekutinách nemocného hostitele. To je nesmysl. Je to nelogická pseudověda. Bylo by to podobné, jako kdybyste hodili 100 lidí do mixéru, vytáhli z něj kousek červené čepice a nějaké bílé vousy a vykřikli “tady je můj důkaz, že Santa Claus existuje!”.

Víra není špatná. Já mám víru. Ty máš víru. Všichni je máme. Víra však může být a bude použita jako zbraň proti nám, což způsobí, že si vytvoříme pseudorealitu, v níž se tato víra jeví jako skutečná, přestože pro ni v realitě chybí ohromující množství důkazů. Proto je důležité neustále kontrolovat svá vlastní přesvědčení a rozlišovat mezi tím, čemu věříme, a tím, co víme – zejména když si nejsme jisti, odkud pocházejí, a když si všimneme, že se v nás někdo snaží vyvolat strach.

Je čas, abychom se my dospělí probudili. Stejně jako existují věrohodnější vysvětlení pro všechny věci, které jsou neprávem přisuzovány Santa Clausovi, existují také mnohem lepší vysvětlení pro věci, které nám způsobují nemoci, a to i tehdy, když nemoc prožíváme společně, když jsme v blízkosti jiných nemocných. A konečně, naše přesvědčení o tom, že symptomy jsou “špatné”, ve skutečnosti utvrzuje skutečnost, že tomu tak je, a zahlcuje tak náš systém. Vaše příznaky nejsou špatné. Vaše tělo dělá přesně to, k čemu bylo stvořeno.

-Alec